حل تعارض به حمل روایات دال بر قضا بر تقیه توسط صاحب حدائق

نکته‌ای که می‌خواهم عرض کنم این است که در کلمات علماء دو محمل آمده است؛ برای روایت اول و پنجم باب ششم. حضرت فرمودند «علیه قضائه و ان کان کذلک». روایت پنج هم این بود: «في يوم الشك من صامه قضاه و إن كان كذلك». کسی که روزه را گرفت باید قضا بکند ولو ماه مبارک باشد.

وقتی این دو مضمون مقابل این روایت قرار می‌گیرد –حال تعبیر «یعنی» از شیخ باشد یا از امام باشد، فرقی نمی‌کند. نوع علماء این تعبیر را از کلام امام نگرفته اند. ولی احتمالش صفر نیست- علماء برای روایت اول و پنجم باب ششم دو محمل گفته‌اند. به‌خصوص اولی آن‌ها که «یعنی» ندارد؛ «علیه قضائه و ان کان کذلک». اولین محمل در حدائق و جاهای دیگر بود، به این صورت است: صاحب حدائق فرمودند که کل عامه می‌گویند که این روزه صحیح نیست و باطل است. خب یک محمل ساده این روایت، تقیه است. «علیه قضائه و ان کان کذلک» که موافق با فتوای همه عامه است. این محمل اول است. شرائط خارجی برای تقیه بودنش جور است. در جمعی که اصحاب در این روایت کرده‌اند و به آن عمل کرده‌اند؛ عمل اصحاب به این روایت اول و پنجم این را از محمل تقیه بودن دور می‌کند. فهم اصحاب و عمل آن‌ها به این حدیث محمل تقیه را دور می‌کند.

بازبینی #1
ایجاد شده 30 مه 2026 10:54:54 توسط ... .
به روزرسانی شده 30 مه 2026 10:55:11 توسط ... .